

prima instanță – I. Bulhac
instanța de apel – D. Manole, V. Negru, E. Fistican

dosarul nr.2ra-2278/15

ÎNCHEIERE

04 noiembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:
Președinte, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Sveatoslav Moldovan
Galina Stratulat

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate 54/183, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Asociației Proprietarilor de Locuințe Privatizate 54/183, intervenient accesoriu Societatea pe Acțiuni „Termocom” în procedura planului împotriva lui Bursuc Iulian, Bursuc Andrei, Bursuc Eduard cu privire la încasarea sumei, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 05 mai 2015, prin care a fost respins apelul declarat de Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate 54/183 și s-a admis apelul declarat de Bursuc Eduard, casată hotărîrea Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 18 noiembrie 2014 și emisă o nouă hotărîre de respingere integrală a acțiunii,

c o n s t a t ă

La 15 ianuarie 2014 Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate 54/183 (APLP-54/183), intervenient accesoriu Societatea pe Acțiuni „Termocom” în procedura planului a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Bursuc Iulian, Bursuc Andrei, Bursuc Eduard cu privire la încasarea datoriei pentru serviciile comunale în sumă de 40614, 74 lei și cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, în temeiul contului personal deschis la APLP 54/183 pe numele pîrîților Bursuc Iulian, Bursuc Andrei și Bursuc Eduard, S.A. „Termocom” în procedura planului a livrat energie termică.

Pîrîții nu au achitat serviciile prestate astfel, la data de 30 ianuarie 2008-30 august 2013, datoria acestora față de reclamant constituie suma de 40614, 74 lei pentru energia termică, fapt ce se confirmă prin informația despre calcularea și achitarea serviciilor locativ-comunale respective.

Indică reclamantul că în conformitate cu art. 671 alin. (2) lit. a) Cod Civil, este în drept să înainteze cererea de chemare în judecată fără respectarea procedurii de soluționare pe cale extrajudiciară a litigiului, mai mult, necătfnd la acest fapt, pîrîții au fost informați lunar prin intermediul facturii și a reclamației, însă aceștia nu și-au executat obligațiile sale pînă la data depunerii acțiunii în instanță.

Susține APLP 54/183 că, în prezent, Gestionarul Fondului Locativ și S.A. „Termocom” în procedura planului se află într-o situație financiară precară creată din cauza rău- platnicilor, dintre care fac parte și Bursuc Iulian, Bursuc Andrei și Bursuc Eduard.

Cere reclamantul încasarea în mod solidar de la Bursuc Iulian, Bursuc Andrei și Bursuc Eduard a datoriei pentru energia termică în sumă de 40614, 74 lei și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărîrea Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 18 noiembrie 2014 acțiunea a fost admisă parțial, s-a încasat în mod solidar de la Bursuc Iulian, Bursuc Andrei și Bursuc Eduard în beneficiul APLP 54/183 suma de 20918,61 lei, datorie pentru serviciile agentului termic, inclusiv apă caldă și cheltuieli de judecată, în total suma de 21546,16 lei.

În rest acțiunea a fost respinsă ca depusă tardiv.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 05 mai 2015, a fost respins apelul declarat de către APLP 54/183, s-a admis apelul declarat de Bursuc Eduard și a fost casată hotărîrea Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 18 noiembrie 2014 și emisă o nouă hotărîre de respingere integrală a acțiunii.

La 27 iulie 2015 APLP 54/183 a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și emiterea unei noi hotărîri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că, instanța de apel a interpretat în mod eronat legea și nu a supus controlului temeinicia argumentelor și probelor prezentate.

Indică recurentul că intimații au achitat parțial pentru energia termică, inclusiv și prin achitările efectuate în afara sezonului de încălzire cînd energia termică nu era livrată, fără a specifica pentru care perioadă este stinsă datoria.

Recurentul reiterează că instanța urma să i-a în considerație și faptul că în conformitate cu art. 700 alin. (3) Cod civil, datoria a fost recunoscută integral de intimați în conformitate cu achitările efectuate ce depășesc sumele calculate, respectiv cererea de chemare în judecată nu este tardivă.

Mai indică recurentul că deoarece intimații nu au indicat pentru care perioadă achită, cu mențiunile înscrise în facturile de plată, dreptul de a alege prestația revine celeilalte părți - APLP 54/183, din care motive consideră că intimații au achitat datoria cu termenul de prescripție omis.

Or, intimații nu au prezentat probe concludente și pertinente ce confirmă deconectarea apartamentului de la energia termică din 06 decembrie 2005 conform Anexei nr.7 la Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor

și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de APLP 54/183 nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de APLP 54/183 asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de APLP 54/183 ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul declarat de Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate 54/183 se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Galina Stratulat